

Heinrich Heine

Das Fräulein stand am Meere

Das Fräulein stand am Meere
Und seufzte lang und bang,
Es rührte sie so sehre
Der Sonnenuntergang.

Mein Fräulein! sein Sie munter,
Das ist ein altes Stück;
Hier vorne geht sie unter,
Und kehrt von hinten zurück.

Dziewczę wpatrzone w morze

Dziewczę wpatrzone w morze
zanosi się szlochaniem,
Łez powstrzymać nie może
nad słońca opadaniem.

Dziewczę me! Niech smutek odejdzie,
ta historia się powtórzy;
Tu z przodu słońce zejdzie,
a rano się wynurzy.

Dla Aleksandry M.

Jerzy Gruszka
Uniwersytet Śląski